

Bomenroute Rhederoord

5.8 km wandelen

Bomen die als stille getuigen een verhaal vertellen. Of bomen met een interessante geschiedenis. Waar kan je deze beter 'spotten' dan op een oud landgoed? Op de beboste heuvels en in de diepe erosiedalen van Rhederoord kun je je verwonderen over een Duitse boom, negen evenwijdige beukenlanen en wandelen door de prachtige parktuin van huis Rhederoord. De sequoia's behoren tot de allerhoogste van Nederland!

De wandelroute

Deze route volgt gedeeltelijk de witte route. In onderstaande beschrijving wordt soms verwezen naar een G-codering (bijv. G09) die je terugvindt op de paaltjes met ATB-routemarkering.

Wandel deze route met onze route-app

✓ Download de [route-app](#) >

✓ Heb je onze app al? Ga [direct naar deze route in de app](#) >

Veluwezoom, parkeerplaats Lappendeken

1 Landgoed Rhederoord

Volg vanaf de parkeerplaats eerst de witte routepijltjes, tot aan routepunt 1; de vijfsprong op de hoek van Landgoed Rhederoord. Sla scherp linksaf het wandelpad in dat naar beneden loopt.

De Amsterdamse bankier/dichter Willem de Clercq maakte in 1815 een reis door Gelderland. Hij bezocht verschillende landgoederen. In zijn dagboek schreef hij over de waterpartijen van Rozendaal, het dennenbos van Beekhuizen en de vijver van Sonsbeek. Ze hadden zijn hart gestolen. „Maar wilt ge op 't prachtig uitzicht roemen/Geen uwer haalt het bij Rederoord.”

De geschiedenis van landgoed Rhederoord begint in de 17e eeuw. Aanvankelijk was het bedoeld als bron van inkomsten door pacht en houtopbrengst. Willem Reinier Brantsen liet er in 1746 een huis bouwen. Hij gaf zo de aanzet tot de buitenplaats en de indrukwekkende parktuin. In 1919 kocht Natuurmonumenten de bossen en bouwlanden (180 ha). Het landhuis Rhederoord met de parktuin is nog steeds in particulier bezit en wordt sinds 2004 gebruikt als conferentiehotel.

Door de talrijke erosiedalen op Rhederoord kent het landschap bijzonder veel reliëf. Met veel kronkelige paden en prachtige doorkijkjes, zoals je tijdens de wandeling zult ontdekken.

Houd onderaan de helling rechts aan. Sla verderop de weg in die flauw rechtsaf omhoog loopt. Deze weg gaat over in een slingerpad.

2 Slingerpaden van Posth

Dit gebied, 'Achter de Cluys' genoemd, was ooit woeste, onontgonnen heide. In de achttiende eeuw werd er in eerste instantie een bos aangelegd met rechthoekige paden - totdat dit in 1797 werd vervangen door een parkbos in de Engelse landschapsstijl. Onder regie van landschapsarchitect J.P. Posth slingerden en kronkelden de paden, zodat wandelaars na iedere bocht verrast zouden worden op (rara, wat zie ik?) alweer een schilderachtig plaatje! Posth ontwierp een aantrekkelijk bos vol variatie. Je treft nog steeds bomen aan uit zijn tijd: rode beuk, tamme kastanje en diverse soorten naaldbomen.

Helemaal volgens de romantische landschapsstijl liet Posth ook een houten hermitage (of schuilhut) bouwen. Deze lag op een beschut plekje, tussen het bos en de parktuin. In de hermitage lag een gastenboek waarin bezoekers wat konden opschrijven. Uit de notities blijkt dat sommigen een beetje aan de nieuwe landschapsstijl moesten wennen. Anderen waren juist vol lof: Oord van Rheden/oorde van Eden/ja hemeloord/is Rhederoord!

Ter hoogte van G11 sla je rechtsaf, je verlaat de ATB-route. Loop door tot de T-splitsing, sla hier rechtsaf en vlak voor het hek, in het zicht van de eerste huizen, linksaf. Volg de ATB-route omhoog tot je bijna boven bent.

3 Duitse Boom

Er wordt wel gezegd: 'Als bomen toch eens zouden kunnen spreken...'. Dan zouden we precies weten wat er in vroegere tijden is gebeurd. De omgeving van Arnhem was in de Tweede Wereldoorlog het toneel van hevige gevechtshandelingen. Bomen zijn hiervan stille getuigen.

Net voor het hoogste punt zie je direct rechts naast het pad de zogenaamde 'Duitse boom'. Op het eerste oog lijkt het een onopvallende grove den. Maar in de stam zitten 26 metalen voetkrammen die een trap naar boven vormen. De boom diende waarschijnlijk in de Tweede Wereldoorlog als uitkijkpost voor verkenner. Wie dit precies was is onbekend: de Duitse bezetter of de toenmalige bewoner van Rhederoord, baron Van Heeckeren van Kell? In de Tweede Wereldoorlog bood Rhederoord onderdak aan evacués, en werd het landhuis gedeeltelijk als ziekenhuis ingericht.

4 Tuin Rhederoord

Sla bij G 14 rechtsaf en daal af tot voorbij het houten hek. Wil je een uitstapje maken naar de voorzijde van het landhuis, met uitzicht op de hoogste mammoetbomen van Nederland? Ga dan rechtdoor, sla na het metalen hek - en even vóór de metalen brug - linksaf de wei in. Loop dezelfde weg weer terug naar het houten hek. Sla vóór het hek rechtsaf. Ben je niet naar het landhuis gelopen, sla dan direct na het houten hek linksaf.

Loop door tot het bankje en ga hier linksaf. Houdt - boven aangekomen - rechts aan. Je passeert het roodbruine toegangsbord 'Landgoed Rhederoord'.

Willem Reinier Brantsen liet rond 1746 - tegelijk met de bouw van het huis Rhederoord - een park ontwerpen door Jacob Marot. Deze legde een formele tuin aan met strakke lanen, kaarsrecht gesnoeide haagjes en symmetrische perken. Latere architecten brachten juist zachte lijnen aan passend bij de Engelse landschapstijl.

Vooraf Eduard Petzold is een naam die je in dit verband niet mag vergeten. Hij was eigenlijk een soort kunstschilder in de natuur. Hij bedacht in 1868 een 'landschapsschilderij' met spannende contrasten van blad- en bloemkleur, vorm en perspectief. Hij plantte op Rhederoord dichte bosjes, afgewisseld met open grasweides. Waar je blik van de ene naar de andere bomengroep wordt geleid, en de tuin daardoor optisch groter lijkt. Ook werden zo de naastgelegen weg en het spoor slim afgeschermd.

Bijzonder zijn de twee groepen met sequoia's in de parkwei voor het huis. Deze enorme mammoetbomen behoren met hun lengte van ruim 40 meter tot de allerhoogste van Nederland. Petzold liet ze in 1868 planten.

Tijdens de WOII werd er weinig naar de tuin omgekeken. Na het overlijden van eigenaar baron Van Heeckeren van Kell (1945) raakte het tuinonderhoud verder in het slop. De open weides en mooie doorkijkjes groeiden langzaam maar zeker dicht. Maar onlangs is het park gelukkig weer opgeknapt. Bij de uitvoering is Petzolds goed gedocumenteerde ontwerp als voorbeeld gebruikt.

5 Bijzondere bomen

Door de vruchtbare bodem kunnen de bomen op Rhederoord gemakkelijk uitgroeien tot indrukwekkende reuzen. Volg het pad door de tuin en verbaas je over de verscheidenheid aan bomen die hier staat.

Bijzonder zijn bijvoorbeeld de twee beukengroepen. Hoewel deze bomen hun ouderdom niet gemakkelijk verraden, hebben ze een respectabele leeftijd. Ze maakten al deel uit van de formele tuin van Marot (1746). Hun stammen zijn misschien niet al te dik, maar hun lengte is indrukwekkend, evenals de zwaardere takken bovenin.

Prachtig is ook de moseik - die eikeldopjes heeft met vanbuiten een mosachtig vachtje - de grootblad magnolia en een nieuw aangeplante vaantjesboom. Of let eens op de variatie aan naaldbomen waar Rhederoord van oudsher al om bekend staat, zoals de slangenden, Corsicaanse den en nootkacypres. Uit liefhebberij en wetenschappelijke interesse verzamelde eigenaar Willem Reinier Brantsen (naaldboom)zaden van over de hele wereld. Hij wist er zoveel van dat stadhouder Willem V hem vroeg om een stuk heide bij het Hof te Dieren te beplanten met dennensoorten.

Volg het pad door de tuin, waarbij je het landhuis steeds aan je rechterhand houdt. Nabij de vijver passeer je een kunstwerk met daarin een waterbron.

6

Bronwater

Langs dit pad staat een modern beeld van de Amerikaanse kunstenaar Cole Morgan: 'I felt the water you' (2012). Voor dit beeld is een waterbron aangeboord. Het zuivere bronwater dat hier vanuit een diepte van 150 meter opwelt, heeft ruim 4000 jaar in de bodem gezeten. Je kunt tijdens de wandeling zelf je fles bijvullen met dit aQaaQa-bronwater.

Volg vanaf de bron het pad naar boven en steek bij de kruising schuin over. Bij het rooster in de weg linksaf en vervolgens rechtsaf bij G17, richting P Lappendeken. Volg nu verder de witte pijltjes terug naar de parkeerplaats.

Eindpunt

Je bent weer bijna terug bij het begin van de route. We hopen dat je hebt genoten van deze bijzondere bomenwandeling en zien je graag nog eens terug in een van onze andere prachtige natuurgebieden!

Faciliteiten

contact

Ledenservice van Natuurmonumenten, T (035) 655 99 11.

De route verkennen

route

Rondwandeling, het eerste en laatste deel van deze wandeling volgt de witte pijltjesroute. Lengte 5,8 km, duur 1,5 uur.

Bereikbaarheid en toegankelijkheid

startpunt

Veluwezoom, parkeerplaats Lappendeken

Diepesteeg

6994 CC De Steeg (Rheden)

[Routebeschrijving](#)

met de auto

Rij over de N348 tussen Arnhem en Dieren en neem afslag De Steeg. Parkeren bij Parkeerplaats Lappendeken aan de Diepesteeg in De Steeg, gps-coördinaten 52,02872, 6,05243.

openbaar vervoer

Bushalte Brantsenpark, De Steeg. Kijk voor de dienstregeling op ov9292.nl. Het is vanaf de bushalte dan nog ca. 15 min. lopen naar het startpunt. Volg vanaf de verkeerslichten de borden 'Lappendeken'.

toegang

Toegankelijk tussen zonsopgang en zonsondergang, op wegen en paden.

honden welkom, mits aangelijnd

